

Kriv pa ni nihče!

Ko se človeku nasmehne sreča in pride do stanovanja spozna, da ima lahko sreča tudi drugo plat

Za Bežigradom v Vojkovi ulici, natanko za našo občino, stoji - oziroma še raste kot vlak dolg blok. Ta mesec se v prvi dve stopnišči vseljuje prve stranke. Njihove pritožbe pa dokazujejo, kako »solidno« je na videz sicer ljubeč blok zgrajen in projektiran.

dinarjev ali 3.952 dinarjev za kvadratni meter. Da bo mera polna, povejmo še to, da so cene naslednjih stopnišč še višje - za kvadratni meter bo treba odšteti 17.300 dinarjev.

SPORNE POŽARNE STOPNICE

Ta blok (prav vsa stopnišča) so projektirali brez požarnih stopnic. Ko so že zasadili lopate, ko so že stali zidovi, pa so se domislili zakonodaje, ki terja požarne stopnice. In tako so lepo v vsakem nadstropju odrezali enoinpolsobnemu stanovanju po eno sobico (10 kvadratnih metrov) ter ga spremenili v enosobno; tam pa naredili dohod iz stopnišča na požarne stopnice.

Pa pojdemo po vrsti. Najprej cena kvadratnega metra v tem objektu, ki se mu učeno reče: BS-2/1. Sprva so obljubljali da bo cena 12.363,10 dinarjev, in da se bodo ljudje v prvi dve stopnišči vselili že 15. avgusta. Rok vselitve se je - kot že rečeno - premaknil na november, cena pa povišala na 16.315,10

ČLOVEK ČLOVEKU...

Boj se mesarja

Prizorišče: v prejšnji številki zaradi umno rešenega parkiranja pohvaljena Emonina trgovina v Gogalovi ulici, prazna mesarija in trenutek kasneje bife, kjer uraduje mesar.

Občan že rahlo utrujenega mesarja od dvigovanja korzarčkov po »nula tri« ponižno vpraša, če bo slučajno našel hipec časa, da bi šel prodajati meso in tako naredi prvo napako. Odgovor: »Kaj te briga!«

Ta predrzni občan pa še naprej vrta v mogočnika, češ, zakaj ni nič mesa. In glej, problem mesa je takoj rešen.

»Če hočeš, ti odrežem nogol!« iskrivo odgovori mesar z motnimi očmi, ki pa ga po besedah poslovodje kmalu čaka disciplinska. Ubogi člani komisije, kaj bo šele z njimi naredil!

Grdi lumpek!

Razburjena množica na postajališču mestnega prometa ob Čerinovi ulici, avtobusa iz Savelj ni in ni. Potlej je prihrum zelena pošast - in sploh ne ustavi! Še nekaj minut živčnega prestopanja, zdaj je čakajočih že več kot 20.

Naslednji avtobus ustavi. Starejši možakar se ihtavo obregne ob voznika: »Kje se preganjate? Zakaj ni ustavil prvi avtobus?«

- Tako grdi ste, da se vas je šofer ustrašil in peljal mimo, mu je odbrusil mladi voznik, navdušeno združevajoč delo v MPP Sap-Viator.

NAŠ TELEFON: 314-745

Včeraj je šel z mano po nakupih, pa se je naučil...

Vidiš, očka, tukaj smo pa mi zasidrani!

Če računamo, da je v enem stopnišču 51 stanovanj, da je devet nadstropij, ugotovimo, (če je kvadratni meter 16.315 dinarjev), da mora vsak stanovalec samo za to projektantsko napako plačati okoli 30 tisočakov. In koliko stanejo še železne stopnice, pa železna vrata in delo, pa sprememba projekta? Najbrž še enkrat toliko! Kriv pa seveda ni nihče! Če bi kdo bil, potem kupci ne bi plačevali napak, ampak tisti ki so jih zakriviliiii!

S tem pa zgodbica o požarnih stopnicah še ni končana. Deset stanovanj ob požarnih stopnicah ima zaradi tega »imeniten« razgled. Vse življenje bodo gledali požarne stopnice. Za nameček pa je ta blok (dobra del) le kakih 10 metrov oddaljen od občinskega družbenega centra.

»GARANCIJA«

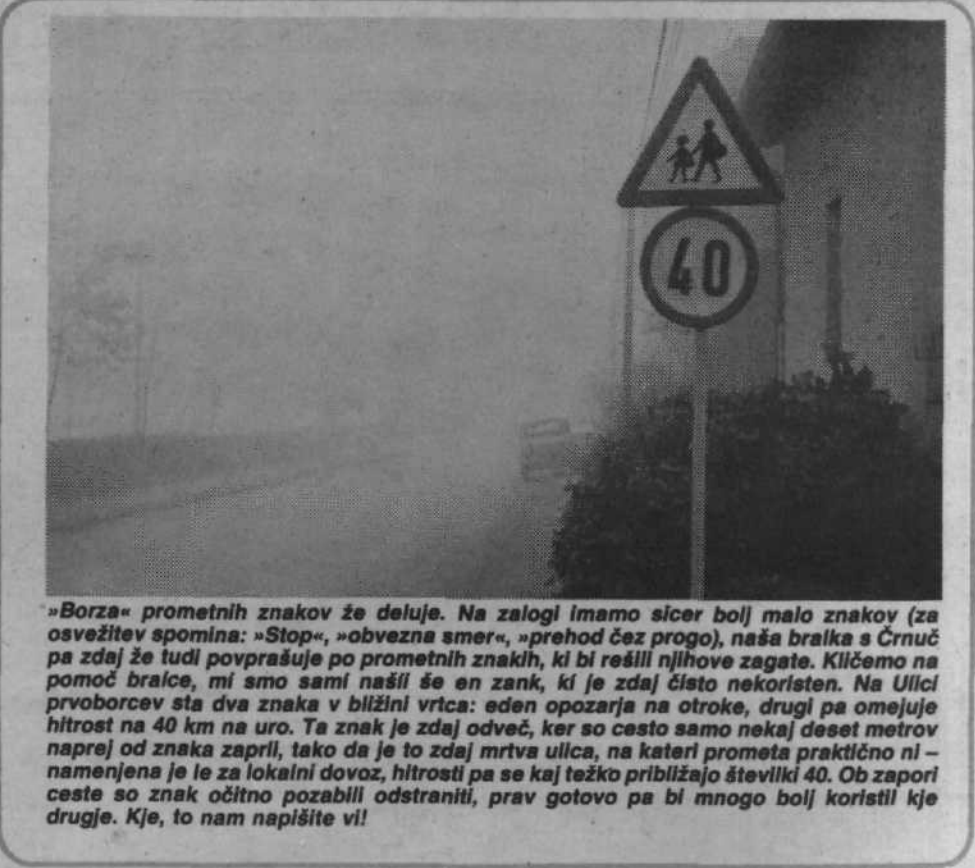
In kdo je kriv? Nihče?! SGP Grosuplje, ki je to gradil, se skriva za visoko ceno. Za nameček pa še za dveletno garancijo, ki je le smešno nizka za objekt, ki naj bi stal vsaj 100 let. Že vsak televizor ima tolikšno garancijsko dobo.

Pa še nekaj nas moti. Da v tej hiši puščajo radiatorji, da cevi med kuhinjo in kopalnico marsikje zamakajo in so stene mokre. Pa nihče nič... In to so stanovanja, ki stanejo 100 in več starih milijonov? V njih pa je slab parket, najslabše vinas ploščice, tapete so položene na moč površino, prav zanikrno, vrata se težko zapirajo, skozi okna piha, ploščice v kopalnici so slabe, stene valovite, v kuhinji ni niti vodovodne pipe več...

ZAHTEVAJTE KVALITETO!

Na ljubljanskem sodišču so povedali, da bi morali stanovalci tožiti gradbeno podjetje. Če je toliko napak, je povsem jasno, da bodo tožbo dobili. A vendar ljudje tega ne delajo dovolj pogosto. In tega se gradbena podjetja prav dobro zavedajo, zato pa jim je tudi čisto vseeno, kakšna stanovanja gradijo, le da jih drago prodajo. Za nameček pa so se ljudje, (beri: kupci) zanje pripravljene še stepsli! In kdo bi ob tej množici kupcev še mislil na kvaliteto.

Toda če bi sleherni od nas zahteval kvaliteten izdelek (povsod), če bi se pritožili, če ne bi hotel plačati nekvalitete; bi se tudi proizvajalci: predvsem stanovanj, avtomobilov itd., hitro naučili reda. Dragi potrošniki in potrošnice - če že plačate - zahtevajte vsaj kakovost, pa čeprav na sodišču! NEVA ŽELEZNIK

ODMEVI

Hitro ukrepati velja tudi za dobriške šolarje...

»Borza« prometnih znakov že deluje - Ponudba se večja, tudi s povpraševanjem ni težav

V »Zboru občanov« št. 18 je v sestavku PROMETNA VARNOST ali HITRO UKREPATI - TO NAJBOLJ ZALEŽE, zabeleženo, kako je republiški inšpektorat za ceste v dveh dneh uredil varen prehod šolarjem iz Nadgorice in Ježe do šole na Črnučah preko križišča pri izgradnji severne obvoznice.

Žal pa inšpektorju nihče ni pojasnil, da je tudi v zaselku Dobrava veliko šolarjev, ki niso življenjsko ogroženi samo v križišču, temveč po celi dolžini poti od doma do urejenih pločnikov na Črnučah.

Pot vzdolž magistralne ceste od Dobrave do priključka nove štiritpasovnice je parkirišče in odstavní pas za vse vrste avtomobilov, od najtežjih vlačilcev do prikolic. Celo bežigranski prometni miličniki s svojim službenim avtomobilom parkirajo na tej poti in vrše svojo delovno dolžnost z ustavljanjem avtomobilov na tej poti, ki je edini varen pločnik za pešce in kolesarje. Otroci in odrasli se umikajo na vozniške magistralne ceste, med gost promet, ki je značilen za štajersko vpadnico. Smernike cestarji ne obnavljajo, ker se po njihovem mnenju ne izplača postavljati novih, ker jih avtomobili in traktorji ponovno prevozijo. Sprašujemo se, ali so cestarji plačani morda za prodajo solate na trgu - ali za vzdrževanje cest?

Prebivalci vasi Dobrava, ki je 8 km oddaljena od centra Ljubljane in na repu Titove ceste, se obračamo ponovno (že tretjič v »Zboru občanov«) na

občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, da si stanje ogleda, ter vendar enkrat že kaj ukrene za varno hojo ljudi z tega zaselka na območju Črnuč. Občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu naj si ogleda statistiko nesreč v zadnjih letih v tem zaselku med Črnučami in Trzinom.

V »Zboru občanov« št. 18 sem videla posnetek odvečnih prometnih znakov za Bežigradom. Pri nas na Dobravi nujno potrebujemo nekaj prometnih znakov, primernih za naše cestno prometne težave.

PREJELI SMO

Kdo bo čistil center?

Že skorajda obupani stanovalci ter uporabniki stanovanjsko poslovnega centra Bežigrad so Komunalni skupnosti napisali tole pismo, ki so ga v vrednost poslali tudi Komunalnemu podjetju Ljubljana tozdr Javna higiena, Sanitarni inšpekciji in nam. Kaj bodo povedali drugi, ne vemo, mi pa pismo objavljamo:

»Letos spomladi je bilo dogovorjeno na skupnem ogledu atrija in nivoja v centru Bežigrad, da hišni svet prevzame čiščenje vseh površin v nivoju, vzdruževanje zelenic, fontane in pomičnih stopnic. Komunalna skupnost je bila obvezana, da sklene pogodbo z Javno higieno za čiščenje atrija, podhodov in stopnic v suterenu.

Hišni svet in lastniki lokalov vedno znova ugotavljamo, da Javna higiena navedenih površin ne čisti včasih tudi po deset dni in celo več. Kadar pa čistilec pride, pobere samo smeti, ki se skoncentrirajo po vogalih in o intenzivnem čiščenju sploh ni govora! Še nekajkrat smo intervenirali pri »Snagi« ter uspeli le toliko, da je v nekaj dneh prišel čistilec, ki pa čiščenje opravlja zelo neefektivno.

Stanje v atriju je tako obupno - glede čistoče, da smo vas prisiljeni obvestiti oz. prositi, da uredite tako, da bodo prevzete površine redno in temeljito čistili, prav tako pa tudi stopnice pod Titovo in Lihartovo cesto in eskalatorje, čeprav še vedno niso v pogonu. Opozarjamo, tudi podstopne razsvetljave ne vzdržuje nihče (po izjavi Javne razsvetljave).

Navedeno stanje ni v ponos občini Bežigrad, saj so to močno obiskane površine splošnega družbenega pomena, naš hišni svet pa zaradi nečistoče trpi na ugledu!

HIŠNI SVET LINHARTOVA 1
PREDSEDNIK IVAN DEV

ZBOR OBČANOV
Leto 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTNE SLOVENSKEGA NARODA, leto 1980 pa NAGRADO IN PRIZNANJE OBČINE BEŽIGRAD
Izhaja vsakih 14 dni
Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Bežigrad - Izdajateljski svet: Marjan Anžur, Brane Bertonec, Vladimir Dokič (podpredsednica), Branko Dobravc, Stane Drojč, Vlado Gerbec, Vili Guček, Boris Honzak, Stane Koman, Branko Mihelič, Franc Milnar, Lojze Novak, Joško Pirnar, Miloš Polič, Janez Snoj, Zvone Sottar, Martina Vučemilo in Bojan Zavašnik (predsednik). - Ureja uredniški odbor: Iztok Ausec, Vlado Beznik, Danilo Besednjak, Tadej Bratko, Stane Drojč (pomočnik odg. urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komavič, Joško Pirnar (glavni urednik), Janez Snoj (odgovorni urednik), Ivan Sučur in Neva Železnik - Telefon uredništva 314-745 in n. c. 340-461 interno 357 - Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Linhartova 13 - Uprava: Linhartova 13, telefon 314-745 in n. c. 340-461 interno 323; vodja uprave: Martina Vučemilo - Tekoči račun pri SDK Ljubljana: Občinska konferenca SZDL Ljubljana-Bežigrad 50102-678-50085 - Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigraski občini - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tiska ČGP Delo - tozdr Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likozarjeva 1 - Naklada: 27.300 izvodov

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA
POTRDILO
Je vplačilo Norak Janez idr. v
Križana 2
(ime in naziv vplačnika)
Uporabniku
(ime in kraj uporabnika)
Namen nakupa običajen - knjižništvo 1980
Znak kontrole
ČM ST 10 BOK 499 - 61 00 49-70

SPLOŠNA POLOŽNICA
Številka računa
DIN. 2.-
Izbirna prejeta
Izbirna dremala
Podpis

Za piškava dva dinarja
Pol ducata občanov v Podgori pri Dolu je dobilo položnico. Bežigraski davkarji so došli 5 dinarjev, 3 dinarja, pa tudi samo 2 dinarja (na naš položnici: obračun za kmetijstvo 1980). Dolg je treba poravnati, ne glede na stroške. Davkarji so morali odrediti dinar za položnico, pa dinar za kuverto, dva dinarja in pol za znamko, dele ne štajemo... Občan je moral plačati 1,8 dinarja na pošti, presneto drago pa je bilo, če je denar nesel na občino... Naši vrli davkarji nam bodo seveda odgovorili: to je avtomatska obdelava podatkov, stroj ne loči ali gra za milijon ali za dva dinarja. Stroj pa nam vendarle ne smejo gospodovati takrat, ko smo čisto spriči s pametjo. Zakaj ne bi takšne položnice že na davkarji vrgli v koš. Ali mora občinska skupščina sprejeti poseben sklep o nekaknem odpisu malih dolgov?